

regler. Den ærede Ordfører for det andet Mindretal (Berg) vilde berigtige vort Syn ved at opfordre os til at se Derne noget nærmere ved Møderlandet; han tænkte sig dem lagte paa Nøen eller paa Bogø (Berg: Ikke paa Bogø!). Ja, Gud give, det laa paa Nøen eller Bogø (Berg: Jeg sagde ikke Bogø). Der var Nogen, der hjalp det ærede Medlem derhen! (Latter). Men da Bestindien nu ikke ligger der, men uheldigvis i en anden Verdensdel, og vore derværende Smaaøer ere Kolonier, der befinde sig under de samme Vilkaar som saadanne Kolonier i Almindelighed, saa maa det ærede Medlem vide, at ogsaa de fleste andre Lande, der ere Kolonier, have i Almindelighed Underbalance, men ikke Overtid fra Koloniernes Bestyrelse. England har anvendt ganske kolossal Opoffrelse paa sine forskjellige Kolonier, men desuagtet er det fra dets Kolonier, at en stor Del af dets Rigdomme stammer, om end ad indirekte Veie. Derfor er hele det Regnestykke, som det ærede Medlem har opstillet af, hvad disse Der have kostet Danmark, urigtigt baade i Væsen og Indhold. Naar man f. Ex. taler om de Millioner, der ere anvendte til Negernes Fritjøbelse som hørende med til den Sum, Den har kostet, da er det ikke rigtigt. Summen er i ingen Henseende kommen Den til Gode, men er anvendt i filanthropist Diemed, og vil det ærede Medlem have anden Debitor end dette Diemed, saa maa han holde sig til sine Venner Negerne, thi de ere de eneste, som have høstet Nyttens deraf og formodentlig i taknemmelig Tshukommelse heraf have anstillet den sidste Illumination (Latter). Ved at beregne den Sum, som Den har kostet, omtalte det ærede Medlem ligeledes Toldbestergivelsen. (Berg: Det var ikke mig). Jeg beder om Forladelse, men jeg kan virkelig ikke afholde mig fra at slaa de tre Mindretal i Hartkorn sammen, da de løbe i samme Retning og have det fælles MaaL, Lovforslagets Forkastelse. Derfor er deres Motivering for mig Siv som Sap, kun blandet sammen i forskjellige Poser. Men jeg maa tilbage til den omhandlede Beregning over, hvad Den har kostet, hvortil man ogsaa henspørte Toldbegunsthelserne. Dette Regnestykke kunde se morsomt ud ogsaa paa andre Omraader. Hvis man saaledes estergav Tolden paa Arbejdernes Fornødenheder, og man saa om et halvt eller helt Aarhundrede beregne, hvor Meget dette beløb sig til og reparterede hele Summen paa Gjennemsnitsstallet af vore Arbeidere, saa kunde man maaste komme til det Resultat,

at hver Arbejder vilde staa os i et Par Tusinde Kroner, og derfor var det rigtigt at jage Arbejderne ud af Landet. — Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde udvile disse Anstuelser i sin næste Valgtale. (En Stemme: Der er et halvt Aar til Valgene, saa er det nok glemt). Det vide vi ikke! Men jeg skal ikke forbyde mig yderligere i de tre Mindretals Motivering, da de, som paavist, alle have den Giendommelighed, at de allerede ved Jødslen have et Flertal imod sig, og til Slutningen have slet Ingen for sig, nemlig hvis vi fik en anden Regjering. — Ja, det er det Karakteristiske ved Motiveringen. Men naar det nu alligevel lykkes de Herrer at slaa Lovforslaget ihjel, hvad jeg ikke betvivler, hvad ville de saa derved opnaa? De opnaa derved, at der i det Mindste efter Manges Anskuelse vises en høj Grad af Hensynsløshed mod Befolkningen af smaa Landsdele, som stedse har viist varmt Fæderlandsfjnd overfor Møderlandet, og som nu i Nødens Stund paafalder det Brodersfjnd, som ellers ingenstunde har svigtet i Danmark. De opnaa derved, mine Herrer, at den Retfærdighed, Billighed og Humanitet imod alle Landsdele og alle Samfundsklasser, som vi have troet netop at have sikret os gjennem vor fri Forsatning, vil man betragte som tilsidefat, for at fremme et Partiformaal, og selv om de Herrer naturligvis personlig ville hævde, at saadanne Bestyrlinger ere ubegrundede, saa lader jeg dette staa hen, men spørger paany: Hvad Mere opnaa De derved? De optræde med uinesaldende Haardhed overfor den lille Befolkning, som de dog paa mange Steder baade gjennem Deres Betænkning og Deres Udtalelser lader fremskinne venlige og velvillige Følelser for; men en saadan Haardhed vil føles smertelig netop i det nærværende Dieblit og vil ganske vist ogsaa kunne have skæbnesvangre Følger. De sthyde Omforgen for Derne fra dem, men lægge det derved i Regjeringens Haand alene at raade Bod paa, hvad de saaledes forsmme (Afbrydelse). So, de lægge det i Regjeringens Haand at raade Bod herpaa, thi et Botum i denne Sal kan ikke unddrage disse Der fra den danske Krone eller fra den Omforgen og Beskyttelse af den danske Statsstyrelse, hvorpaa alle Landets Borgere have Krav. Naar usorubsete Begivenheder indtræde, det være sig et fjendtligt Overfald, store Forskyrrelser eller truende Begivenheder af en hvilken som helst Art, som gjøre Krav paa en sieblilkelig og energisk Hjælp, saa er det Regjeringens